

DECIZIA nr. 545 / 2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL,
inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti
sub nr. x/11.04.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov cu adresa nr. x/11.04.2016, completata cu adresa nr.x/13.05.2016,inregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/11.04.2016 si nr. x/13.05.2016, asupra contestatiei formulata de **SC x SRL**, cu sediul in x, jud. Ilfov.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de **07.03.2016** si inregistrata la Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov sub nr.x/17.03.2016, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.01.2016, comunicata in data de 04.02.2016, prin care s-au stabilit obligatii fiscale accesorii in suma totala de x lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) si art.352 alin.(1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata contestatara aduce urmatoarele argumente:

Din data de 27.01.2015 a fost emisa in mod nelegal decizia de declarare a inactivitatii fiscale cu consecinta pierderii codului de TVA.

Societatea a formulat in data de 25.03.2015 o cerere de compensare a sumei de x lei reprezentand TVA de rambursat aferenta trimestrului III 2014 cu suma de x lei reprezentand TVA de plata aferent lunii februarie 2015, cerere ramasa nesolutionata.

Ulterior declarari abuzive ca inactiva fiscal, organul fiscal a emis raportul de inspectie fiscala in data de 18.05.2015, prin care societatea a fost adusa din situatia de rambursare TVA in situatia de plata a TVA.

Contestatara a demarat procedura de reactivare fiscala care a fost finalizata in data de 22.05.2015. Conform art.8 alin.(2) din OPANAF nr.1847/2014 data de la care reinregistrata in scopuri de TVA, iar TVA aferent achizitiilor a devenit deductibil.

Societatii i s-a solicitat inutil parcurgerea procedurii suplimentare prin depunerea declaratiei 088, considerand fara temei ca nu i-ar fi aplicabil OPANAF nr.1847/2014.

La data de 30.06.2015 a fost emisa decizia prin care s-a respins cererea de inregistrare in scopuri de TVA, decizie care nu intruneste conditiile de forma si fond, astfel incat in data de 22.07.2015 a formulat contestatie, respinsa de organul fiscal la data de 03.08.2015.

Impotriva deciziei prin care s-a respins cererea de inregistrare in scopuri de TVA societatea a formulat plangere ce face obiectul dosarului nr.x/2015 aflat pe rolul Tribunalului Bucuresti.

In masura in care s-ar fi aplicat legea, societatea ar fi fost inregistrata cu cod de TVA din data de 22.05.2015, influentand sumele pretinse cu titlu de TVA si accesoriile contestate.

Organul fiscal a luat masuri de executare silita impotriva carora societatea a formulat contestatie la executare ce face obiectul dosarelor nr.x/2015, nr.x/2015, nr.x/3/2015 si x/2015 care nu au fost solutionate definitiv pana in prezent.

Cu privire la conditiile de validitate a actului administrativ contestat, contestatara arata ca acesta nu cuprinde informatii privind data de la care actul isi produce efecte, lipsa semnaturii si stampila organului fiscal emitent, mentionarea organului fiscal la care trebuie depusa contestatia, iar temeiul legal invocat nu este suficient pentru a face dovada accesoriilor calculate si invoca in sustinere prevederile art.46 alin.(2), lit.h) si lit.i) si art.49 alin.(1) lit b) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala.

De asemenea, contestatara precizeaza ca documentele prin care s-a individualizat suma de plata inscrise in anexa la decizia atacata nu i-au fost comunicate in conformitate cu prevederile art.47 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, astfel incat conform art.48 al aceluiasi act normativ, actele administrative nu poate produce efecte juridice.

In concluzie, contestatara arata ca decizia contestata a fost emisa fara respectarea prevederilor legale si solicita anularea acesteia.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.01.2016 organele de impunere ale Administratiei Judetene a Finantelor Publice Ilfov au comunicat contribuabilei accesorii in suma totala de x lei.

III. Fata de constatarile organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la conditiile de forma ale actului de impunere contestat

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa se pronunte daca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x este lovita de nulitate, in conditiile in care a fost emisa de organele fiscale teritoriale cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

In fapt, AJFP Ilfov a emis prin intermediul mijloacelor informatice, decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.01.2016, comunicata in data de 04.02.2016.

Prin contestatia formulata contestatara invoca nerespectarea prevederilor legale in vigoare pe motiv ca nu contine toate elementele impuse de prevederile art. 46.2 si art.97 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, respectiv motivele de fapt si de drept, precum si semnatura si stampila organului fiscal emitent.

In drept, spetei ii sunt aplicabile prevederile prevazute la art. 46 si art.49 din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015 care stipuleaza urmatoarele:

„Art. 46 - Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;

- d) *obiectul actului administrativ fiscal;*
- e) *motivele de fapt;*
- f) *temeiul de drept;*
- g) *numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;*
- h) *semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;*
- i) *posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;*
- j) *mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.*

(3) *Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h).*

(...)

(6) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) și tipărit prin intermediul unui centru de imprimare masivă este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.”

“Art. 49 - Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) *Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:*

- a) *este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;*
- b) *nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;*
- c) *este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.*

(2) *Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.*

(3) *Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”*

Se retine ca in cazul in care actul administrativ fiscal este emis prin intermediul mijloacelor informatice, **acesta este valabil fara semnatura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, si fara stampila organului emitent**, astfel incat rezulta ca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.01.2016 îndeplineste cerințele legale aplicabile actelor administrative, asa cum prevede art.46 alin.(6) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, producand efecte din momentul in care a fost comunicata contribuabilului, respectiv data de 04.02.2016.

Astfel, in ceea ce priveste sustinerea contestatarei conform caruia actul atacat nu contin motive de fapt si de drept nu poate fi sustinuta favorabil in sustinerea cauzei tinand cont ca in cadrul deciziei la motive de fapt este inscris faptul ca „pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiile fiscale principale s-au calculat urmatoarele dobanzi si penalitati”, iar la motive de drept sunt inscise prevederile legale, respectiv, art. 98 lit.c) si art.173 alin.(5) din Legea nr. 207/20.07.2015.

Fata de cele precizate, rezulta ca aspectele procedurale invocate de contestatara, in baza carora solicita anularea deciziei contestate, nu au sustinere legala.

Pe cale de consecinta, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.01.2016 indeplineste cerintele legale aplicabile actelor administrative, motiv pentru care urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia pentru acest capat de cerere.

3.2. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesorii aferente TVA in suma de x lei, in conditiile in care in sarcina sa s-au retinut ca fiind datorate debitele stabilite prin decizia de impunere nr.x/18.05.2015 si cele declarate prin deconturile de TVA pe perioada martie-iulie 2015, iar din evidenta fiscala rezulta ca societatea nu a stins aceste debite.

In fapt, Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.01.2016, prin care s-a stabilit in sarcina **SC x SRL** obligatia de plata in suma de x lei reprezentand accesorii aferente TVA.

Documentele prin care a fost individualizata obligatia de plata sunt:

-decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.x/18.05.2015 prin care s-a stabilit pe perioada 01.01.2009-31.03.2015 TVA suplimentar de plata in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei calculate pe perioada 25.03.2015-12.05.2015;

- decontul de TVA pentru luna martie 2015 nr. x/24.04.2015 prin care s-a stabilit TVA de plata scadenta la 25.04.2015 in suma de x lei.

- decontul de TVA pentru luna aprilie 2015 nr. x/21.05.2015 prin care s-a stabilit TVA de plata scadenta la 25.05.2015 in suma de x lei.

- decontul de TVA pentru luna mai 2015 nr. x/09.06.2015 prin care s-a stabilit TVA de plata scadenta la 25.06.2015 in suma de x lei.

- decontul de TVA pentru luna iunie 2015 nr. x/16.07.2015 prin care s-a stabilit TVA de plata scadenta la 25.07.2015 in suma de x lei.

- decontul de TVA pentru luna iulie 2015 nr. x/21.08.2015 prin care s-a stabilit TVA de plata scadenta la 25.08.2015 in suma de x lei.

Din anexa la decizia nr. x/22.01.2016 rezulta ca accesoriile aferente TVA in suma de x lei au fost calculate astfel:

- x lei – pe perioada 11.10.2015-01.01.2016 pentru neachitarea TVA stabilita prin decizia de impunere nr.x/18.05.2015;

- x lei – pe perioada 11.10.2015-17.01.2016 pentru neachitarea TVA declarata pe propria raspundere prin deconturile de TVA pentru lunile martie, aprilie, mai, iunie si iulie 2015.

Impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F- IF x/18.05.2015 societatea nu a formulat contestatie.

Prin cererea de compensare inregistrata la AJFP Ilfov sub nr.x/25.03.2015 societatea a solicitat compensarea sumei de x lei reprezentand TVA solicitata la rambursare prin decontul de TVA aferent trimestrului **III 2014** cu TVA de plata rezultata din decontul de TVA aferent lunii **februarie 2015**, ca urmare a declararii ca inactiva a societatii de catre organul fiscal (in data de 27.01.2015 prin decizia nr.x).

Din fisa pe platitor editata la 10.04.2016 privind situatia TVA pe perioada 25.03.2015 - 17.01.2016 rezulta ca:

- diferenta de TVA in suma de x lei stabilita prin decizia nr.x/18.05.2015 este evidentiata cu scadenta la 20.06.2015 si a fost stinsa partial prin compensare pana la data de 11.10.2015 cu suma de x lei, iar diferenta in suma de x lei nu a fost achitata pe perioada 11.10.2015-17.01.2016;

- prin deconturile TVA cu termene scadente in perioada 25.04.2015 – 25.08.2015, societatea a declarat TVA de plata care nu au fost achitate pana la data de 17.01.2016.

Contestatarul sustine ca nu datoreaza accesoriile aferente TVA pe motiv ca sunt influentate de:

- solutia ce va fi pronuntata in solutionarea de catre Tribunalul Bucuresti a contestarii formulate impotriva deciziei privind respingerea cererii cererii de inregistrare in scopuri de TVA potrivit prevederilor art.153 alin.(9¹) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare nr. x/30.06.2015 emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov;

- necomunicarea deciziei nr.x/18.05.2015;

- nesolutionarea cererii de compensare depusa in data de 25.03.2015.

In drept, potrivit dispozitiilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 22 - Prin obligatii fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

*(...) c) obligatia **de a plăti la termenele legale** impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;*

d) obligatia de a plăti majorari de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligatii de plata accesorii.

Art.85 - (1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

*a) **prin declaratie fiscala**, în conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);*

*b) **prin decizie emisa de organul fiscal**, in celelalte cazuri.(...).*

*“Art.86 -(4) Declarația fiscală întocmită potrivit art. 82 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și **produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.**”*

“(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.”

*Art.111 - (1) Creantele fiscale sunt **scadente** la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.”*

In ceea ce priveste calcularea accesoriilor sunt incidente prevederile art.119, art.120 si art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare in anul 2015, astfel:

“Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 120. - Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

“Art.120¹-(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Dispoziții similare celor mai sus invocate se regasesc și în Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscală la art.93 alin.(2), art.95 alin.(6), art.154 alin.(1), art.173, art.174 și art.176.

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta că obligațiile de plată accesorii se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta următoarele:

În speta, organele fiscale au stabilit în sarcina contestatarii obligația de plată a sumei de x lei reprezentând accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.x/18.05.2015 și prin deconturile de TVA depuse de societate pentru lunile martie-iulie 2015.

De asemenea, în urma verificării efectuată pe perioada 01.01.2009-31.03.2015 a fost emisă decizia nr.x/18.05.2015 prin care s-a stabilit că societatea datorează o diferență de TVA în suma de x lei, suma ce a fost stinsă parțial cu suma de x lei, iar diferența în suma de x lei nu a fost achitată pe perioada 11.10.2015-17.01.2016.

Prin decizia nr.x/18.05.2015 s-a stabilit că debitul de natură taxei pe valoarea adăugată este datorat de societate, iar contestatara nu a contestat debitele stabilite și nu a făcut dovada plății sumei de x lei pe perioada 11.10.2015-17.01.2016.

Prin decizia atacată au fost calculate pe perioada 11.10.2015-17.01.2016 accesorii în suma de x lei asupra debitului în suma de x lei reprezentând TVA stabilită prin decizia de impunere nr.x/18.05.2015 și neachitat integral până la data de 11.10.2015.

Invocarea necomunicării titlurilor de creanță care au generat calculul accesoriilor contestate nu poate fi reținută întrucât din documentele existente la dosarul cauzei reiese că decizia nr.x/18.05.2015 i-a fost comunicată sub semnatura de primire în data de 25.05.2015, iar în ceea ce privește deconturile de TVA în cauză, acestea au fost depuse de însăși contestatara.

Nu poate fi reținut argumentul contestatarii privind faptul că accesoriile contestate au fost generate de nesoluționarea cererii de compensare înregistrată de societate în 25.03.2015 întrucât constituie perioada asupra căreia organul de inspecție fiscală s-a pronunțat în cadrul controlului TVA efectuat pe perioada 01.01.2009-31.03.2015 prin decizia nr.x/18.05.2015.

Mai mult, prin hotărârea nr.x pronunțată în 08.02.2016 invocată de **SC x SRL**, Tribunalul București a respins ca neîntemeiată acțiunea contestatarii ce a făcut obiectul dosarului nr.x/2015 ce a avut ca obiect contestație împotriva deciziei privind respingerea cererii de înregistrare în scopuri de TVA potrivit prevederilor art.153 alin.(9¹) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare nr. x/30.06.2015.

Fata de cele mai sus prezentate, în condițiile în care în sarcina contestatarii s-au reținut ca fiind datorate debitele stabilite prin decizia de impunere nr.x/18.05.2015 și TVA

declarata pe propria raspundere prin deconturile de TVA pentru lunile martie-iulie 2015 si nu face dovada achitarii obligatiilor principale asupra carora au fost calculate, iar pe de alta parte potrivit dispozitiilor legale precitate pentru neachitarea sau achitarea cu intarziere a obligatiilor fiscale inregistrate in evidenta fiscala in baza declaratiilor fiscale, aceasta datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere de la data scadentei pana la data stingerii prin plata efectuata a taxei pe valoarea adaugata, conform principiului de drept accessorium sequitur principalae.

Avand in vedere cele retinute rezulta ca a fost corect si legal intocmita Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.01.2016, prin care Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a stabilit accesorii in suma de x lei, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.22, art.45, art.85, art.86, art.111, art. 119, art.120 si art. 120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art. 46, art.49 si art.279 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC x SRL** pentru accesorii aferente TVA in suma de x lei stabilite prin Decizia privind obligatiile de plata accesorii nr. x/22.01.2016 emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.

